

ת"פ 41560/03/19 - מדינת ישראל נגד קוצי עלאונה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 41560-03-19 מדינת ישראל נ' עלאונה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קוצי עלאונה

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע בכניסה לישראל שלא כחוק עפ"י סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

הנאשם, שהינו תושב האזור ללא אישור שהייה כדין, שהה בשעות הלילה של יום 17/3/2019 בכפר כנא בניגוד לחוק, וזאת לאחר שנכנס לישראל כ- 10 ימים קודם לכן.

הנאשם יליד 1991. לחובתו רישום פלילי בשש עבירות זהות, במספר תיקים, והוא ריצה בעבר מאסרים קצרים שנגזרו עליו שוב ושוב. מלבד כניסה לישראל שלא כדין באופן חזרתי, לא הורשע הנאשם בעבר בעבירות פליליות למעט הפרעה לשוטר בפעם יחידה.

לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה שמשכו 3 חודשים. עונש זה הוטל על הנאשם ביום 3/10/2018, ואולם הנאשם, על אף המאסר המותנה המרחף מעליו, ביצע את העבירה הנוכחית כחצי שנה לאחר גזר הדין האחרון.

הצדדים אינם חלוקים על מתחם הענישה בעבירה שביצע הנאשם ומדובר במתחם המשתרע בין מאסר מותנה לכשנת מאסר, ואשר נקבע בבית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 אל-הרוש נ' מ"י (מיום 9/12/2014).

יחד עם זאת, בעוד שהמאשימה מבקשת לגזור על הנאשם ענישה בגדרי המתחם, בשים לב לכך שמדובר בעבריין חוזר, ותוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר לעונש בתיק זה, מבקש ב"כ הנאשם לבוא לקראת הנאשם באופן חריג ויוצא דופן ולהימנע מלהטיל עליו מאסר בפועל, תוך הארכתו של המאסר המותנה.

לנוכח עתירה לגזור על הנאשם עונש מתון תוך הארכת המאסר המותנה, מתעוררת השאלה במה שונה נאשם זה מנאשמים המבצעים באופן חזרתי עבירות בניגוד לחוק הכניסה לישראל. התשובה הינה בעיקר בכך שהנאשם הנוכחי, באופן חריג ביותר בהשוואה לנאשמים רבים אחרים העומדים לדין בגין עבירות זהות בבית משפט זה ובבתי משפט אחרים - שוחרר ממעצר, והוא מתייצב היום ליום דינו בסיום ההליך, כשהוא משוחרר וכשהוא מגיע להישפט בתחומי המדינה ישירות מביתו המצוי באזור.

המאשימה טוענת כי אין בנסיבות אלה של הנאשם להוות את החריג שיצדיק להימנע מהפעלת מאסר מותנה לגביו, ולהקלה בעונשו.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, החלטתי באופן חריג ביותר כי מתקיימות נסיבותיו של סעיף 56 לחוק העונשין המאפשרות לבית המשפט, מטעמים שיירשמו, להאריך את תקופת התנאי. החלטתי, לראשונה לגבי נאשם זה, לתת לו הזדמנות ולהימנע מלהורות על כליאתו מחדש לאחר ששוחרר ע"י בית משפט זה בהליך המעצר המקביל.

הטעם להארכת המאסר המותנה תחת הפעלתו, אינו נעוץ רק בכך שהנאשם שוחרר. עצם שחרורו של הנאשם ממעצר אינו מהווה הבטחה כי לא ייכלא שוב. החלטות מעצר רבות מספור ציינו כי "מעצר איננו מקדמה על חשבון העונש", באופן דומה אפשר לגזור ולציין ששחרור ממעצר אינו הבטחה להימנע מעונש מאסר. יחד עם זאת, השיקול המרכזי שאותו ראיתי כנימוק להאריך את המאסר המותנה הינו הצעתו של הנאשם עצמו להכביד עמו עד מאוד ברכיב הקנס.

הנאשם הפקיד בקופת בית המשפט, במסגרת הליך המ"ת המקביל, סך של 12,000 ₪ להבטחת התייצבותו לדיונים. ההפקדה אכן הבטיחה את ההתייצבות ואת קידום ההליך כראוי. כעת מציע ב"כ הנאשם לאזן את קולת העונש ואת הארכת המאסר המותנה בגזירת קנס בדרך של קיזוז הקנס מסך ההפקדה.

עיון בפסיקת בתי המשפט במקרים דומים, ועיון בגזרי הדין שהוטלו על הנאשם עצמו עד כה, מביא למסקנה כי בעבירות שב"ח שנעברות ע"י נאשמים קשיי יום, לצרכי פרנסה בלבד ללא נסיבות מיוחדות, נמנעים בתי המשפט ככלל מהטלת קנסות כבדים. הנאשם עצמו לא נשפט מעולם, על אף שביצע עבירות שב"ח רבות, לתשלום קנס.

מצאתי, כי בנסיבותיו האישיות של הנאשם, המטופל באם חולה אשר מסמך רפואי לגביה הוגש לעיוני, והמצוי בקשיים כלכליים ניכרים, ואף זאת עפ"י מסמך מראש מועצת ישובו של הנאשם, הטלת קנס כבד תענה על מטרות הענישה במקרה זה באופן הולם שיהא בו לאזן במידה סבירה את ההימנעות מהטלת מאסר בפועל, תוך הארכת המאסר המותנה.

החזרת נאשם ששוחרר ממעצר אל בית האסורים אמנם איננה מהלך נדיר, ואולם מדובר בנסיבה אנושית אשר במקרה זה ניתן לתת לה משקל מבלי לפגוע באופן חמור ובלתי סביר במטרות הענישה ובמדיניות הענישה. אין זה מחזה נפוץ לראות שוהה בלתי חוקי מגיע בתיקים מעין זה שוב ושוב לדיונים, דרך מעבר הגבול, כדי לעמוד להליך משפטי פלילי.

לא בלי התלבטות החלטתי בסופו של דבר לתת לנסיבה ייחודית זו ביטוי בגזר הדין. החלטה זו התאפשרה לנוכח אפשרות ישימה לגבות מהנאשם קנס משמעותי אשר ישולם מיידית ביום גזר הדין מתוך ההפקדה המשמעותית אשר הנאשם הפקיד.

מעבר לכך יש לציין, כי המאסר המותנה ימשיך וירחף מעל הנאשם, ויהיה כעת חב הפעלה. לצידו של המאסר המותנה תנחה את הנאשם ההבנה שניתנה לו הזדמנות יוצאת דופן שספק אם תינתן לו שוב בעתיד, יש בהם, כך יש לקוות, למנוע ממנו עבריינות חוזרת דומה.

אשר על כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 12,000 ₪ או 48 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בהעברה מתוך פיקדון בסכום זהה אשר הנאשם הפקיד בתיק מ"ת 41605-03-19.
2. אני מורה על הארכת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 64827-03-18, כך שיחול למשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' שבט תש"פ, 28 ינואר 2020, במעמד הצדדים.